

SALA DE LECTURĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Luceafărul

Săptămînal editat de Uniunea Scriitorilor din Republica Socialistă România

GÎNDIREA CREATOARE

Între spiritul Congresului al IX-lea al partidului și Tezele pentru Congresul al XIV-lea sînt linii directoare, programatice, care atestă nu doar amplitudinea unei epoci fără precedent și conținutul de o deosebită bogăție în idei, principii și conștientizare a realității practice și a impactului dinamic și clară perspectivă a transformării. Impactul în lumea idealurilor și aspirațiilor fundamentale ale poporului, ale națiunii, a avut și are ecou în sfera tuturor domeniilor existenței noastre materiale și spirituale. Într-o neliniștită și tot mai largă, mai cuprinzătoare viziune a construcției complexe, multilaterale, s-au inserat și omul și societatea, treptate mereu mai ample și în conștientă ascendență ale edificării în plan economic și social, după criteriile unei experiențe politice originale care a implicat, conform condițiilor proprii, legăturile generale ale socialismului științific, făcînd din practica muncii și vieții un orizont cit se poate de viu și de caracteristic al gândirii și acțiunii creatoare. În această viziune, pe filiera tuturor marilor forumuri comuniste care au urmat, s-au adaptat programe și obiective de anvergură economică și socială prin a căror împlinire țara a urcat neînșurubit de mult, înscriindu-se de fiecare dată în etape noi, mai complexe, ale dezvoltării pe o cale sigură și tot mai evidentă a progresului și civilizației socialiste.

S-a confirmat și se confirmă astfel cu puterea realității înseși, cu toate marile cîștiguri ale muncii și creației pentru țară, pentru popor, justetea unei politici vii, cu egală acoperire în cuvînt și faptă, s-a confirmat și se confirmă, pe multiple planuri și cu multiple consecințe asupra prezentului și viitorului, viabilitatea ideii de unitate în jurul partidului, a secretarului său general, a întregii națiuni, factor esențial în procesul revoluționar pe care îl constituie făurirea noii societăți. De fapt, ca într-un vast și puternic punct de sprijin, toate realitățile de azi, întreaga înfățișare a patriei, toate creșterile din economie, din știință, învățămînt și cultură își au izvorul în Programul partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintate spre comunism. Program care a avut menirea de a conștientiza întregul orizont al preferențelor revoluționare, căile și modalitățile sigure ale afirmării gândirii și practicii creatoare.

Personalitatea predominantă a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, gîndirea vastă, prodigioasă, activitatea practică deosebită și desăvîrșită prin impulsul și energia pe care le degajă, prin acea extraordinară capacitate de cuprindere și identificare a soluțiilor celor mai optime, în consens cu cerințele și posibilitățile neîntrerupte ale autodepășirii, ale perfecționării sub toate laturile existenței, reprezentări, așa cum desigur și cu un sentiment de înaltă mîndrie s-a subliniat, un exemplu strălucit al conducerii științifice, clarvăzătoare, al identificării, cu poporul, cu patria. Opera teoretică și practică a secretarului general al partidului este un permanent și pretios tezaur de idei și învățăminte ce călăuzesc istoria contemporană a României. Conducerea de către partid și transformarea partidului în centru vital al națiunii, înfăptuirea, creșterea și apărarea marilor proprietăți socialiste în industrie și a marilor proprietăți de stat și cooperatiste în agricultură, ca temelii sigure și de neînlocuit pentru progresul și civilizația socialistă, pentru afirmarea principiilor înseși ale eticii și echității socialiste, făurirea socialismului cu poporul și pentru popor, a democrației muncitorești-revoluționare, un sistem unic în felul său, edificarea unei conștiințe noi, înaltate, formarea și afirmarea omului nou, cu largi vederi și convingeri științifice, umaniste, revoluționare, sint, lăta, cîteva dintre componentele de fond ale acestui bogat și înnoitor ansamblu de principii și confirmări ale gândirii creatoare, cu un impact necontenit în lumea libertății și independenței, a suveranității și demnității patriei. Le regăsim, într-o și mai clară expresie și cu un conținut ce definește într-un mod substanțial perspectiva, în Tezele pentru Congresul al XIV-lea. Fapt nu doar simbolic, ci cit se poate de exact și definitiv pentru conștiința și profunzimea spiritului creator, revoluționar.

„Pornind de la concepția științifică a realizării socialismului cu poporul și pentru popor, sublinia recent tovarășul Nicolae Ceaușescu în importanta cuvîntare rostită la marea adunare populară din municipiul Constanța, cu prilejul vizitei de lucru, trebuie să facem totul ca întreaga noastră națiune să fie factorul determinant, hotărîtor, al tuturor transformărilor de calea socialismului, al înaintării spre cele mai înalte discursuri, spre comunism”.

Între evenimentul inaugural de acum aproape un sfert de veac, Congresul al IX-lea, și apropiatul mare forum comunist, Congresul al XIV-lea, sînt dimensiunea de epocă nouă, înfloritoare, pe filiera căreia țara și-a îmbogățit și își îmbogățește mereu viitorul.

Lucaefărul

PROGRAMUL-DIRECTIVĂ ȘI TEZELE PENTRU CONGRESUL AL XIV-LEA AL P.C.R. REPERE ALE CONSTRUCȚIEI DE CONȘTIINȚĂ CARTE DE ÎNVĂȚĂTURĂ

Iulie 1989. Anotimp al rodniciei muncii și pămîntului românesc. O țară — România — și poporul ei — poporul român — făuresc cu demnitate, în deplină independență istorică, vremurile socialiste. Noia dominantă, ce impregnează și dă dimensiune efortului creator, este Unitatea, în gînd și faptă, a tuturor în jurul Partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Fenomenul care dinamizează întreaga viață a societății românești este Revoluția, bătălia pentru nou, pentru mai bine spre binele tuturor. Un popor conștient tot mai plin de rădăcinile sale istorice, de drumul străbătut înfruntînd greutăți și adversități de tot felul, edificînd o civilizație proprie, originală și prăinică în centrul căreia se află OMUL, făuritorul ei material și spiritual.

Sub semnul înnoirilor revoluționare deschise de acei Congres IX al Partidului din iulie 1965, înnoiri amplificate an de an prin voința mereu sporită de a fi noi înșine în tot ceea ce întreprindem, alături și împreună cu Țara și oameneții ei, istoria românească a redevenit cartea de răpîntenie, sîntă rezasă albă și frească, căreia i s-au dat însă pe temeiurile obiective ale învățării materialist-dialectice dimensiuni co-responsabile epocii în care trăim.

Azi se poate vorbi cu mîndrie de existența unei politici în domeniul istoriei, de o largă viziune științifică avînd la bază concepția clarvăzătoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, străbătută de un patriotism adînc și un tonifiant

sentiment de încredere în forța națiunii române. În toți acești 24 de ani de cînd se află la cîrmă țării nu a existat vreun eveniment important, o aniversare a unor fapte din trecutul nostru sau o manifestare culturală imortantă, cu care prilejul nostru conducător să nu facă anrecieri, de o înaltă valoare teoretică și practică, cu privire la rolul și locul istoriei și istoricilor din România, îndemnînd — muncă neobosită, la creație pentru popor. Sub impulsul gîndirii sale novatoare o întreagă istorie mult milenară a fost trezită la viață, tot ceea ce străduise în acest domeniu fundamental — cercetători, profesori — fiind chemați la luptă pentru adevăr. „Valoarea unei istorii cu adevărat științifice — avea să precizeze de la început secretarul general al partidului — constă în înfățișarea obiectivă a faptelor, în interpretarea lor justă, constituind astfel o oală de conștiințe de sine a poporului, a claselor, înmănușînd experiența de viață și de luptă a maselor și a conducătorilor”.

Acordînd istoriei un rol de o asemenea importanță în educarea și mobilizarea maselor, a tinerilor generații cu precădere, în formarea omului nou, constructor conștient al noii orînduirii, Partidul nostru a făcut apel în mod firesc la istoria adevărată, singura în măsură să con-

Dumitru Preda

Continuare în pag. a 6-a

SCLIPITOAREA CETATE

din pînecul cuptorului electric se revărsa, în încălzirea senin, șuvițului de metal topit. Oclerari sînt la posturi, pregătiți să reînceapă cu fier vechi oala în care încăp 100 de tone. Mă uit la fețele sobre ale acestor tineri. Toți au plecat într-o insușire nădăjdită să găsească aici, pe noua vatră siderurgică a patriei, de la Călărași. Au fost la Galați, la Hînedoara, la Beseștii ori la Tirgoviste. După profilurile și necesitățile colosilor industriali ce-au început să prindă contur în marginea de nord a orașului.

Mai înții, aici au venit constructorii. Din 1974 au început să sosească. Peste doi ani, președintele țării a tăiat panglica inaugurală a lucrărilor. Iar în noiembrie 1979, în preajma începerii lucrărilor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, siderurgistii trimiteau înaltului forum o probă din întâia sarcină de oțel plămîdită în municipiul de pe malul Borci.

Anii au trecut. S-au format mii și mii de cadre. Pentru cocserie, pentru oțelăria electrică, pentru cea cu convertitoare, pentru furnal, pentru aglomerare, pentru laminorul universal de profile mici și mijlocii, pentru cel de profile grele și sîni, pentru uzina chimică... Dar cite activități conexe nu sînt necesare într-un combinat de asemenea proporții?

Primele cadre s-au format la școlile vechilor cititorii de metal ale țării. Paralel, nu departe de uzinele și fabricile combinatului, s-au înălțat edificiile pentru pregătirea profesională a tuturor categoriilor de meseriași: școlă profesională, liceu de specialitate, școlă de maștrii. S-au înălțat construcțiile de pe platforma siderurgică. Cadre tinere, cadre din zonă, fii sau nepoți ai foștilor plugari au învățat să minuiască, să manevreze complicatele instalații, să le supună, să scoată cu ajutorul lor atît cit și ce trebuie pentru nevoile economiei naționale.

Călărașul, urbea ce-și pierde originea în vechi hrisoave domnești, cunoscut într-o vreme drept loc pentru schimburile călărașilor stațetari, iar pe la sfîrșitul veacului trecut, a sezare de țirgoveți în care „materiele putrescibile dăunează asupra sănătății publice” (după

cum informa un medic al timpului în raportul înaintat autorităților) a început să renască odată cu toate localitățile patriei, după anul eliberării, cu deosebire din 1965 încace, anul Congresului al IX-lea al partidului. Într-o lapidară enumerare, întreprinderea de Confecții a fost iniția unitate industrială mai mare, „născută” pe suportul unui mic atelier. O altă unitate industrială de prestigiu edificată în anii construcției socialiste este Combinatul de Culoză și hîrtie. A fost prima întreprindere din țara noastră care folosește drept materie primă de bază paie de griu. Despre seriozitatea muncii oamենilor de aici, despre calitatea ireproșabilă a produselor stau mărturie mîile de contracte onorate de-a lungul anilor atît în țară cit și în străinătate.

Politica înțeleaptă a partidului și statutul de repartizare judicioasă a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării și-a găsit expresia și în edificarea, la Călărași, a unei noi industrii: întreprinderea Materialelor de Construcții. Sute de mii de apartamente construite în București, Slobozia, Giurgiu, Urziceni, Constanța, Brăila, Zimnicea, Călărași, Fetesti, Tîndărești au fost proiectate și executate aici. Cînd s-a pus problema începerii amplului program de irigații, întreprinderii călărașene i-au fost repartizate sarcini pe măsură. Dar și pentru canalizări ori aducțiuni de apă, ori pentru construcțiile agrozootehnice din zonă. Mai nou, utilaje și oamենi din întreprindere sînt solicitați pentru

A. David

Continuare în pag. a 3-a

LITERATURA ȘI OPȚIUNILE CRITICII LITERARE

În pagina a 3-a

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România

MULT STIMATE ȘI IUBITE TOVARĂȘE NICOLAE CEAUȘESCU,

Împreună cu toți ceilalți oameni ai muncii din patria noastră, scriitorii sărbătorește împlinesc a 24 de ani de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Prin spiritul care a însușit dezbaterile, prin hotărîrile adoptate, Congresul al IX-lea s-a constituit ca un eveniment de o covîșitoare importanță, marcînd începutul unei noi ere în istoria României contemporane. În perioada care a trecut de atunci a crescut neîncetat rolul conducător al Partidului, centrul vital al națiunii, s-a afirmat puternic, în toate domeniile vieții politice, economice și sociale, democrația muncitorească revoluționară, s-a întărit proprietatea socialistă, s-au dezvoltat în mod armonios toate regiunile țării, s-a intensificat progresul științei, învățămîntului și culturii.

Congresul al IX-lea a deschis și calea unei adevărate renașteri a spiritualității românești, a înfloririi nestinjenite a creației literar-artistice. Urmind însușitoarele Dumneavoastră îndemnuri, scriitorii au făcut din cuvîntul lor un mijloc de propagare a umanismului revoluționar, și-au extins legăturile cu oamենii muncii, izvor vesnic viu al inspirației, așa cum ați arătat în altele rînduri. Se poate afirma că poezia, proza, dramaturgia, literatura pentru copii și tineret, critica și istoria literară, prin împlinirile lor semnificative, realizate într-o gamă largă de stiluri și modalități artistice, au adus o însemnată contribuție la modelarea conștiinței cititorilor în spiritul generoșelor idealuri ale societății noastre. Nu există operă cu adevărat valoroasă care să nu fie străbătută de dragoste de țară, generoasă de eroism în bătăliile pentru păstrarea și afirmarea ființei naționale, ca și în munca de fiecare zi. Trăsătura cea mai pregnantă a literaturii acestor 24 de ani o constituie adîncirea problematicii complexe a realității socialiste, crearea unor personaje reprezentative pentru viața de astăzi și de mine a poporului nostru. Bucurîndu-ne de grija și prețuirea cu care sînt răspîndite eforturile noastre, de partid, de Dumneavoastră personal, ne vom strădui ca în paginile noastre să vibreze și mai puternic preocupările și aspirațiile celor pentru care scriem.

Simțindu-ne profund implicați în tot ceea ce se petrece pe pămîntul patriei, vom cînta așa cum se cuvine marile evenimente care ne stau în față: împlinirea a 45 de ani de la revoluția de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și Congresul al XIV-lea al partidului. Vor fi acestea noi prilejuri de a Vă aduce un sincer și fierbinte omagiu, dînd cea mai înaltă apreciere activității neobosite pe care o desfășurați în înălțarea națiunii noastre socialiste. Aducem de asemenea un respectuos omagiu mult stimatei tovarășe Elena Ceaușescu, mulțumindu-vă pentru tot ceea ce face spre propășirea științei, învățămîntului și culturii românești.

Urîndu-ne glasul cu acela al întregului popor, susținem cu torie hotărîrea recentei Plenary a Comitetului Central de a propune realegerea Dumneavoastră, la Congresul al XIV-lea, în suprema funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. Este o recunoștință a rolului decisiv care Vă revine în elaborarea și înfăptuirea grandioaselor obiective ale edificării socialismului și comunismului pe pămîntul strămoșesc, a meritelor Dumneavoastră fără egal, de patriot și revoluționar înflăcărat, de cititor de țară nouă, de prestigioasă personalitate a lumii contemporane, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Exprimîndu-ne mîndria de a trăi și crea cum și aici, precum și nestrămută adăzuire la politica Partidului Comunist Român, Vă asigurăm, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom îndeplini cu și mai mult devotament înaltele îndatoriri ale profesiei noastre, pentru a răspunde așa cum se cuvine acestui timp eroic, căruia avem fericea de a-i fi contemporani.

UNIUNEA SCRITORILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

SCRISORI COLEGALE

LUMEA CÎNTECULUI

I a doua sa carte de poezie „Așa cum sînt”, Theodor Răpan își limpezeste și-si decantează cîntecul și verbul. Intelectual subtil și cultivat în poezie pe care o simte sau o elaborează, în stînga de grătie sau meditatii cu matrice lirică, Theodor Răpan rămîne, ca născut comun, un cîntăreț al Cîntecului, al Cuvîntului, al Poemului, un poet al Poetului care stă în țara mîiezului Naturii, al Vieții și Istoriei, toate scrise cu mînușcă, ca la simbolisti. S-ar părea deci că sîntem în lumea unei poezii generale și abstracte, — ceea ce nu e deloc adevărat. Poetul are beta estetică a metaforei pînă la detaliile înfloritoare. Încă de la primul vers: „cu dină înflorită de cîntec scriu, Patria este farur alb cu simțirea topită-n Imnele sacre, Seta de concret moare pînă la înzestrarea noțiunilor abstracte cu un atribut perfect plimbabil: ranita sulțelului sau azima gloriei sau lărbă a visului. Lumea cîntecului, a poeziei este și ea fărîmițată meticulos pînă la articulațiile cele mai intime sau la materialele auxiliare. Cîntecul se desface frumos în dalta cuvîntului, cuvîntul în lumea mirifică a silabelor, acestea în sunetul literar și în mozaicului fascinant al alfabetului sau al dictionarului: așezat în țîlul unui dic-

ționar de mătase, poetul visează metamorfoze. La materializarea de scriere și difuzare a poemului este cîntăta, ca Mallarmé, pagina care-si aprinde canoara: scriptorul visului Hindu-mi / umbra înfideia / a paginii albe.

Desi peste carte plutesc unceri ceturi fine de tristețe cărturărească (poetul stă uneori în transeele melancoliei) tonul structural al cărții este de solidaritate. Sau tonul festiv, în sensul bun: inima mea / în inima lor / Steag alb fluturat / desertului iubirii.

Tristetea, cum Zecicium, de cărturar, se ridică precum la Persepolis sau la Călinescu, după un anume scepticism al lecturii, și e o tăcere lină și frumos învăluitoare: Am devenit mion: / dar bătrînetea îmi mai surzise vederea / și nici o miracasă din trecutului visului / în urma costului timp nu-si mai aduce aminte / de mine / paralizat veteran / al războiului dintre un trandafir / și fluturii gîndului / Ovidiu / cobor să sîng de pe buzele mărlî-nrîștate.

Cu aceasta intrăm în substratul literar ale cărții, în care predomină lumea antică, cu eroii

Al. Andrișoiu

Continuare în pag. a 6-a

CĂRȚI LA CENTENAR

Un eveniment major în eminescologie a avut loc în anul 1983, în pragul acestui centenar — și s-a consumat nu în vreo carte ori în vreo revistă, ci într-o lucrare de lexicografie. Suplimentul la **Dictionarul explicativ al limbii Române**, apărut în prestigioasa Editură a Academiei, cuprinde cuvintele mai noi, adică intrate în uz, ori acordând girul științific unora care circulau deja, înregistrate, în fine, termenul „eminescologie”. Este pentru prima dată când pînă la denumirea științei în no. „eminescologie” științelor umane. Autorii — cunoscuți, simplu, dar cu adânci semnificații: „studii științifice” operat de M. Eminescu — după care trimit, la fel de simplu, la „dantologie”.

Au apărut în vara aceasta câteva cărți despre Eminescu — vreo zece la număr, după știința noastră — despre care, concentrată asupra evenimentului de la 15 iunie în sine, critica n-a prea avut răgaz să scrie. O observație generală ce se impune, de altfel, în legătură cu scrierile despre Eminescu este, că în ultimul timp aceasta se concentrează masiv în pagini de ziare și reviste, articole — și mai puțin cartea; eseu — și mai puțin construcția amplă, arhitecturală, definitivă eminescologică de azi. Poate să fie și un efect al peribătății, dar noi credem, mai degrabă, că editura publicistică eminescologă a resuscitat interesul — și gustul — pentru articol, pentru ziar. Se publică astăzi recenzii mai importante decît cărțile recenzate, eseurile ne anunțează teme mai incisive decît cărțile întinse dedicate temei, respectiv.

O a doua observație ce trebuie făcută în legătură cu producția editorială a acestui moment este aceea că s-a căutat (editurile parcă s-au vorbit între ele) a se cuprinde din mai toate domeniile opera lui M. Eminescu: dinspre literatura populară, arta plastică, muzică, economie politică — istorie, sociologie, etc. Ete o procedură de aparat, de „expozitie” — dar, în același timp, este o marcă a liniei de start: s-au deschis, odată cu acest centenar, mai toate căile de acces spre opera lui Eminescu, primii pași, cerind, cu necesitate, pe următori.

Un carturar moldav. O carte ce nu trebuie să treacă neobservată la centenarul lui M. Eminescu este editia G. T. Kirileanu, „Scrieri” (Editura Minerva, seria Restitutio). Editorul ei, Constantin Boslan, acela care în 1985 ne oferea lucrarea „G.T. Kirileanu sau viața ca o carte”, adună în câteva sute de pagini articolele de autoritarul moldav despre Eminescu și Creangă — după ce, într-un substanțial studiu introductiv, desfasoară cu minuție și acuritate viața lui G.T. Kirileanu. Acesta este o figură importantă din prima jumătate a secolului nostru, nu numai prin teza sa de doctorat pe care le-a scris ori prin imensa bibliotecă pe care și-a făcut-o (unde se găsește, astăzi, una dintre cele mai bune colecții ale ziarului „Timpu”) — ci și prin modul cum a pus în valoare documentele respective. Esențială rămîne contribuția sa la elaborarea „Cărții lui Scurtu” din 1905. Într-adevăr, G.T. Kirileanu este autorul ediției transcripse, de la Iași, articolelor din „Curier”, pentru editie. Tot el adăugă un mare număr de rapoarte eminesciene din timpul revizoratului școlar. Cu toate acestea, editia apare sub girul lui I. Scurtu, întrucât Kirileanu a fost o nedreptate evidentă, Constantin Boslan, editorul actual al „Scrierilor” lui G.T. Kirileanu, vorbește de o „gravă injustiție”, de „ingrătitudinea” lui I. Scurtu — și propune, pe drept cuvînt, ca editia operii eminesciene din 1905 să fie numită „Cărțile lui Scurtu”. De recunoaștere, acord cu această reparare postumă, dar în privința lucrurilor în sine trebuie să avem o privity literară.

VITRINA LITERARĂ

■ **PSEUDO-FOLCLOR. LIRIC.** Tîna Ionescu-Dumbrăveanu scrie în „Revista” (1983, nr. 10) un volum, „Canta de la bătrîn”, (Editura Eminescu, 1983), vine după „Inchinarul lui Endymion” (1972) și „Acesta albă, simplă floare” (1980), apărute la aceeași editură. Din cele 49 de texte ale ultimului său volum, abia dacă pot fi salvate cîmci-săve bucăți, realizate în întregime.

Autoarea a lăsat la val de cuvinte, e furată numai de sunetele și tropoul cuvintelor, de pitorescul exprimării neoașe. Iată câteva probe: „Pierdea glori și dor / Cel fîrnat / Iar gura-i fără cuvînt / Subt roșu lîmă pecețe / Zimbea năcăbită de cîm / „Haiducească” / „Viersul mi s-a bonchăuit” sau „...dăcă am fugit spre pădure / Pămîntului am început să mă rog / Să-mi crească dur și de prisos în frunte / Corn purpurat de inorog” („Băjenite”). Iată versuri inacceptabile nici chiar pentru un inorog.

În poezia „Regenerare” autoarea se lasă scurmată, răvășită și apoi recălită de un bou miraculos, numit „Boul din Iași”. Daibii fermecati bou instelat / „La fiecare moarte / Boul daib mă dezdroapă / Hîrjet și pune cornul / Pune coșul săpă / Apoi, cloșvîră de cloșvîră / Os de os / Mă reclădește adînd așura-mi / Răsuțu-i de bou miraculos” zice poeta. Într-un „Strid” de bădă „se repetă mecanic această strigătură, „Tribu-rihu-rihu-hă” cu finalul schimbat în funcție de rimă: „rihu-u”, „rihu-e”, sau „rihu-ă”. Un mod cu totul fals de a folcloriza.

■ **DIFICILĂ SARCINĂ DE A FI POET.** După „Arhitectura interioară”, volumul de debut premiat la concursul Editurii Eminescu din 1981 și apărut în 1982, Aurelian Mares publică la aceeași editură volumul „La 10 cm de inefabil”. Iată un bun prilej de a ne referi asupra evoluției și posibilităților sale. Într-o „Elocință” Aurelian Mares declară: „Sarcina mea e să fiu poet, cum piatra doatoare să dănuie, cu cum rădăcina pătrăță ogîndirea / numărului este, / cum sărutul-neputinta buzelor / de a mușca”. Să vedem cum se achită A. Mares de sarcina dificilă pe care și-o asumă. Volumul are 5 părți: „Sase sonete”, „Bachovia”, „La 10 cm de inefabil” și „Columbar”. Cele șase sonete nu se tempon memoriei prin nimic deosebit. Sint sonete... și alii.

Al doilea ciclu, „Bachovia”, cuprinde 23 de poezii, fiecare avînd ca titlu cite un vers luat din poezie lui George Bacovia. Ce vrea să însemne „Bachovia”? Vreau să însemne că vreau un univers descoperit de A. Mares? O magică fuziune între Bach și Bacovia? Nicidecum. E o poezie grațioasă a numelui unuia dintre cei mai importanți poezi români, o firmă sonoră, în spatele căreia A. Mares etalează, între altele, versuri ca acestea: „Am hotărît / Remuță la caracteristicile / care mă deosebesc de animal.”

„Scriitura fragmentară”

Un autor complex se dovedește a fi Liviu Antonesei, poet, prozator, eseist preocupat de probleme etice și estetice, dar și de analiza comunicării verbale. În cadrul cărții propune o „scriitură” a consensului, concepută ca o practică a limbajului exact.

Lucrarea la care ne vom referi, subintitlul „Opinii, dialoguri”, cuprinde câteva eseuri, amintiri și parabile, pe care autorul — desădint declarat al fragmentarismului — ne propune să le citim ca pe „un fel de Bildungsromane”. Textele par destinate cititorului „inținat”, cel puțin așa se înțelege din următoarea notă, cu rezonanță de anecdote orientală: „Nu intru în amanunții. Cititorii instruiți știu deja despre ce e vorba, iar pe cei neinstruiți nu-i interesează oricum. Semi-instruiții nu mă interesează pe mine”. De acord că Elanot, autorul consideră că „scriitura fragmentară” reprezintă „manifestarea deplină a spiritului și forței aforistice”. Există însă, în „scrierile intenționate ne-sistemate”, în „gîndirea discontinuă”, admirabil și practică de autor, riscul comunicării insuficiente și al nediferențierii pertinentului de neglijabil.

„Tot ce este cuprins aici — scrie L. Antonesei — mi-a distigat într-adevăr încrederea în mine”. Uneori cititorul se poate întreba: „de ce?”, ca atunci cînd află că „e dezonant pen-

vre mai nuanțată. Cine analizează receptarea editurilor din publicistica lui M. Eminescu înțelege un lucru esențial: în spatele lor a trebuit să se afle totdeauna o autoritate care să le gireze, nu atât în ochii marelui public cit fată de critica aspră ce le-a înșotat mai pe fiecare în parte. Scurtu era, într-adevăr, o autoritate a momentului — și dăduse doctoratul în Eminescu, era redactor la Sămănătorul, cunoscute (și publica) manuscrise eminesciene, etc. Editia sa rămîne exemplară (în sensul strict: poate — și trebuie — luată ca exemplul) prin organizarea tematică a materialului și prin rezumatul de idei de care-l face în final. Cînd, de pildă, în 1910 N. Filipescu va impune publicarea unei alte editii din publicistica eminescologă („M. Eminescu: Articole politice”), aceasta va fi aspru criticată pentru că nu are un editor anume, pentru că operează o selecție tendențioasă, pune note de autor la f. de teandioase, etc. Să-i oferim lui G.T. Kirileanu reparația necesară — dar nu în detrimentul primului mare editor al operii politice eminesciene, I. Scurtu. O observație de amănunț. Cînd fraza memorialistică a lui G.T. Kirileanu: „Articolele lui Enescu din broșura pe care a scris-o la Iași, în 1910, au fost publicate de Nicolae Filipescu, mare admirator al lui Eminescu” (p. 207; articol scris în 1941), C. Rostan crede că este vorba chiar de editia din 1910. Dimpotrivă, G.T. Kirileanu se referă la fraza amintită la editia din 1910, care a urmat urma furtunoaselor serbări de la Galați, editie ce va stîrni marea polemă din 1911 pe tema publicisticii eminesciene.

G.T. Kirileanu, această memorie vie a citorva generali de învățăli, și-a găsit un editor pasionat care reușește a-l readuce în interesul public.

■ **Adevăr și legendă.** O carte mai puțin obișnuită în eminescologie este aceea a lui Ion Rogu: „Legendă și adevăr în biografia lui Eminescu”. Puteți să credeți că așa nu s-a făcut de polemă, lucrarea lui Ion Rogu nu prea ar fi. Autorul mi se pare un războinic asediat din toate părțile și încercînd să rupă frontul pentru a iesi din încercuire. Cine-l asediază pe Ion Rogu? Augustin Z.N. Pop, I.D. Marin, George Sanda, Petru Rezu, D. Vătanăciuc, etc. Dar ce caută Ion Rogu în această încercuire? Nu prea știm. Un sentiment justitiar mult prea violent îl îndeamnă la ruperi și demolări. Este, aflăm, numai primul volum dintr-o serie de cinci pe aceeași temă: cel de astăzi se referă la strămoșii poezului, la generații degherate de Empovici — Raluca Eminovici, despre care autorul promite a vorbi separat — probabil într-o carte înteză, de vreme ce dilatează atât de mult documentele. Cartea ar fi una de genealogie, disciplină a istoriei cu normele și regulile ei, dar autorul tragea subiectul cu patos jurnalistic, nu merge prin arhive ci doar păsește din carte în carte. Interesantă rămîne ipoteza autorului după care neamul lui Eminescu s-ar trage, după tată, din Banat și, probabil, de mai departe, dinspre zona sud-unde-regă. Cu toate acestea, în această carte se face față de tracolgie, autorul se apropie de miezul ei fierbinte... Cartea este ca un roman care se citește repede — și poate fi acceptată ca atare cu condiția să recunoaștem în Augustin Z.N. Pop, I.D. Marin, etc. — numai simple personaje narative. Ceea ce ne mără mai ales este faptul că acest volum nu prea are nimic de Eminescu (nu se invocă — măcar ca sare și pioer — nici opera poezului, nici dramurile sale)... A face dintr-o știință aridă, cum este genealogia, obiect de tratare literară este — de recunoaștere — dovadă de talent, și nu ne îndăgăm că autorul va scrie și câteva romane des-

Conjuncturile înaltării, marea / conflagrație a mirării / totodată cu seninătate / frunza celui cu putere / peste privire lăsată sint tu / alina / port / călă / răsună-mă / Prădă / semnele / mistificatoare / Singele meu de poet / le acoperă. Asfințese carnea mea / Această presupusă poezie are ca titlu cunoscutul vers bacovian „Un stol istoric se întinde”. Un alt text, arde și se încheie în acest mod: „Între degete cu putere se zbate insecta / Poezia / fel între cuvinte / Lumina rămîne de jur împrejur — vultur pe stîrv”.

Sînt poezi care din ignoranță sau orgoliu, din dorința de a epata sau din frondă, fac tot ce le mără în putință pentru a fi cîntec. X-aș spune că A. Mares se zbate între cuvinte; de rădăcete nepăsător printre ele, aruncîndu-le la întâmplare de hirtia de scris. Iată cum își începe o poezie de dragoste („Peisaj”, p. 50): „Pe ceata orizontului dealul / cu un bubol / tubita aleargă spre mine / E înără înără”.

■ **POEZIA CE ULCEAREZĂ HIRTIA.** Tipic pentru poezia adunată de Tatiana Rădulescu în volumul său de debut „Linistea aerului”, Ed. Cartea Românească, 1983, rămîne textul nr. 1 din seria celor 14, grupate sub titlul „Sărbători”: „Ca și cum ne-am împărășii din / aceeași glorie / tu deputi între mărunt / ce ulcează hirtia socol zăstic al cernelii / mistule gîzind cuvinte / esturi / și printre tencule — stîlul dibute moarte / cu cap de kînzine”. Tot alt de vazălă este și textul nr. 10 (p. 62): „Poate că / ghemul în propria-i piele avîndu-i / arospe / mirosul de animal în pericol avîntiment chimic / să înțeleagă condiția celui ce pune pe hirtie / resturi / de feștin / înstrănați de noi insine aducem spectacolului o notă / distentă”.

Cele 84 de pagini ale cărții sînt pline de asemenea „resturi de feștin”. În „Notă de prezentare” 79-a poeta spune: „Se zice că sufăr de vocație”, fără a preciza de ce vocație anume. Textele cărții sale divulză o vocație pentru emacierea și evanescentă orărilor sens major în poezie.

■ **O FLOARE DE CRISTAL.** Recent, a apărut (la Editura Literă) o carte cu poezii deosebite. Ea se numește „Gînduri frînse” și aparține unei adolescente care a avut un talent poetic lesist din copilărie. Spun a avut, deoarece Oana Anca Balasopol (debut) vorbește în prefață că a pierdut viața în urma unui accident absurd. S-a născut la 27 decembrie 1969 în Ploiești și a fost membră a cînașului literar „Poets” din orașul copilăriei și adolescenței lui Nichita Stănescu. A născut, săzisepeze anul arhipe sale s-au frînt. Poeta obisnuia să-și dăteze scrierile. Din cele 57 de poezii ale cărții, trei au fost scrise în anul 1984 iar celelalte în 1983. Ultima poezie scrisă se numește „Melancolie” și poartă data de 27 noiembrie 1985. Poeta acuză un vag sentiment bacovian spunînd: „și sîndu-mi este mov / ca și-ăltădată”. În aceeași poezie sînt și alte ver-

pre strămoșii lui Eminescu, mai ales că nici fantezia nu-i lipsește. Deie-ni-se voie a crede, în continuare, că biografia lui Eminescu tîne — totuși! — o opera sa — și a spera că Ion Rogu sînt va apronia și de aceasta. De asemenea, că eminescologia poate să se dezvolte și sub cuoala iubirii față de înaintasi, nu numai prin rucere și dispreț față de el. Einstein nu l-a disprețuit nicodată pe Newton că mărul cu pricina nu l-a băgat pe deosebi în cap — teorie relativității — științele vreau să spun — și eminescologia este o știință — au dreptul la istoric și istoria lor, chiar dacă o anumită descoperire reprezintă un salt capabil a sterce contribuțiile dintr-un domeniu. Cum să construiști pe nes și dezbinare?

■ **Eminesciana.** Colecția Eminesciana a Editurii Junimea, din Iași, ne oferă citeva apariții editoriale cu totul remarcabile. Desigur, dintre ele cea mai potrivită este editia Vladimir Streinu „Eminescu” (editie îngrijită de Mihai Drăgan). Spunem cea mai potrivită, pentru că Vladimir Streinu trebuia să gireze această poezie: o colecție; și se oferă prilejul într-un moment festiv. Poetica eminescologă de Gheorghe Drăgan (nr. 49 din „Eminesciana”) este o tratare a legăturilor opere eminesciene cu folclorul. În prezentul etern eminescian de George Popa a analizat a timpului în aceeași poezie eminescologă (George Popa a scris, în 1982, despre spațiul poetic eminescian). I. M. Stefan ne oferă, în aceeași colecție, cartea „Eminescu și universul științei”, o documentată cercetare, pe manuscrise dar și pe opera tipărită, a valorilor științifice ale scrierilor eminesciene. În domeniul economiei politice, Vasile C. Nechita semnează, în aceeași colecție, lucrarea „Meditații economice eminesciene — după ce girase, cu cîțiva ani în urmă, o colecție de studii eminesciene de această temă. În prefața la acea lucrare, Vasile C. Nechita era foste circumspicit față de economistul Eminescu (faptul că autorul pînă la neare categoric): de data aceasta economistul de la Iași se arată „meditativ”, conșcis uneori.

Un dar de preț. Dar, desigur, adevărul dar de care-l face lasul acestui centenar este lucrarea monumentală „Eminescu? Sens, timp, devenire istorică”, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Arheologie „A.D. Xenopol” în seria „Românii în istoria universală”. Este un tom masiv, de peste o mie de pagini, organizat în trei secțiuni: o antologie din opera eminesciană (articole de ziar, poezii, corpendente), o devenire istorică, scoasă de Institutul de Istorie și Ar

REDACTIA

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

În fine, un biletel în versuri, nenumărat, care sună cam așa: „Lui M. M. la preluarea „Postei redacției” la Lucațărul. Iată, iată, / dintr-o dată, / fără-ai fi trecut prin gând / te văzuși, din soț și tată, / și Mecena, / vrînd nevrînd, / E o cinste / sau un ins te / puse la corvoada-cum / cînd aveai mai-nainte / călul pregătît de drum... / De-o fi una / de-o fi alta, / cum a zis un votevod, / nu uita că are balta / peste pentru-un-ntreg norod. / Și mai lasă viu, în plasă / cite-un mormoloc în formă / că nu ești ce o să iasă / ca-nt-un vis de-al meu / cînd dorm”. Clar și cu umor!

Căldura mare face ravagi și incită fantezia noastră. Îi împinge spre tot felul de năstrucni. Astfel, într-un plic purtînd stampila de București, cineva care înțelege *Ilie Romanțiu* (1) ne propune un grupaj de poeme în vers liber insoțite și de un rîndel. Rîndelul este „împrumutat” de la regretatul Leonid Dimov, poezie... El, bine, poezia este o noștră „mistificare” după metaforele disparate ale lui Fănuș Neagu... Nea Ilie s-a chinat ceva și ne-am chinat la rîndul nostru pînă am „mrosit” cam undeva. Dincolo de „gluma” cam nelalată, îl sfătuiam să se trimită de acum înainte autorului pe care l-a „plagiât”.

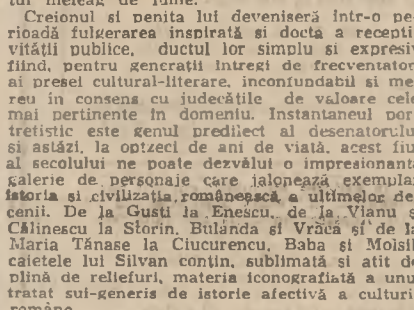
Fiindcă plagiat se numește din moment ce aranjăm metaforele fănușite sub formă de poezie și semnez. Ilie Romanțiu. De ce nu Mușeteș? Iată o mostră din cele șase poeme: „În adînc, nu prea departe / Timpul trecut se

SILVAN

Înalt, suplu, cu privire lucind atentă și binevoitoare peste chipuri și întimplări. Silvan Ionescu este mai bine de săsă decît un mator discret și subtil al timpului său. Un timp, înainte de toate, al culturii și al unui timp al spiritualității așezate în destine exemplare — personalități care au marcat cu amănunțime oneri și segmente de vreme și iluminare al accesului meleag de lume.

Cronoul ei penita lui devenise într-o perioadă tulburătoare inspirată și doctă a receptivității publice, ducul lor simplu și expresiv fiind, pentru generatii întregi de frecventatori ai presei culturale-literare, inconștient și mereu în consens cu judecările de valoare cele mai pertinente în domeniul. Într-unul deosebit este genul predilect al desenatorului și aștazi, la optzeci de ani de viață, acest fiu al secolului ne poate dezvălui o impresionantă galerie de personaje care jalonează exemplara istoria și civilizația românească, a ultimilor decenii. De la Gusti la Enescu, de la Vianu și Călinescu la Știrbu, Bîlănda și Vrăca și de la Maria Tănase la Ciucureanu, Baba și Moisil, caetele lui Silvan conțin, sublimată și atît de plină de reliefuri, materia iconografică a unui tratat soi-generis de istorie afectivă a culturii române.

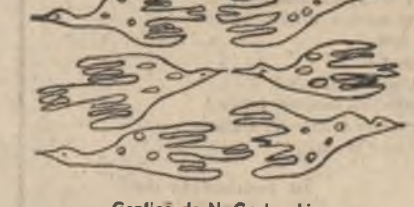
Nu l-am cunoscut, destie l-am întîlnit și l-am văzut de multe ori și cu vâri prieteni. Dar asta nu m-a împiedicat să-l port în respect aparte, de vreme ce încă din anii prunciei mele literare, cînd amibii artiștii secerate mi se hădeau zilnic răsfoind paginile hebdomadarelor de tot felul, în care nepăsătoare se lăsa de retina curiosului căuător de pretioase alesturi de gînd și verb, semnătura de reconștinat a lui Silvan. Autor inegalabil de eseri grafice pentru care o lume de scriitori și artiști l-au totu cu devotune: și cum se adevărate aștazi, iată, și o lume, mai puțin știută, de priviștii din stal, care și-a aflat în desenele sale un statornic și niciodată dezmîntat de vreme îndreptar prin atît de miscătorul orizont al valorilor culturale contemporane.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

Corneliu Antim

Grafică de N. Gadonski

...C

II

agall a murit la vîrstă de 87 de ani. Picasso avea 91 cînd a murit în aprilie 1973, cîteva zile înainte de inaugurarea celei de a doua și ultimei sale expoziții la Castelul Papillon în la Avignon. Asta înseamnă că Chagall l-a depășit cu o jumătate de duzină de ani de viață.

Picasso nu-l prea iubea pe Chagall. Marea lui admirație era îndreptată spre Matisse, cu care făcea schimb de tablouri și desene. Picasso era vesel, subtil și neprevăzută, surprinzător în orice clipă. Chagall, în schimb, era mai grațios, mai teatral, manierat, un adevărat mare actor rus.

Puțin timp după premlera la Madrid a lucrării mele *Ferdin Galán*, a avut loc un incident: foarte mare și îndrăzneță actriță Margarita Xirgu a fost pămîntă de o domnă elegantă și coborîse dintr-o mașină luxoasă în fața parcului Retiro. Eu tocmai plecam la Paris, cu o bură din partea unei Asociații ce avea drept scop studierea noilor tendințe ale teatrului european.

O Paris!

Visul imutabil, obsesia permanentă mai ales a actorilor: scop indispensabil al latino-americanilor, în special al argentinienilor bogăți!

Noapți petrecute în vechile cafenele, ca *Les Deux Magots*, unde își aveau instalat tronul lor subversiv suprarealiștii, sau *Café Flore*, unde obișnuia să apară în mod frecvent, întovărișit de elegantul și straniu său cîine afgan, Picasso, atracție a multor pictori spanioli, ca Manolo Angeles Ortiz, Francisco Boreas, Hernando Vines, cafenea vizitată uneori de Braque și de sculptorul cubist Laurens L., cu toate că prietena în sine Salvador Dalí și Luis Bunel luase sfîrșit, încă se mai auzeau ecourile pasionate și bătaioase ale lui *Un chien andalou* și *L'Age d'Or*. Avangardele, după ce au clocotit la unison, se împărțeau și subîmpărțeau acum, tăiate de sobria ascuțită a ideologilor politice.

Comunistul țigine deia, și printre ecourile nu se prea îndepărtate sinuciderii a lui Malenkovic, se ascultau poeme de Paul Eluard și tipatul violent, exaltat al lui Louis Aragon. Pe Eluard l-am cunoscut, cred, vînzînd *l'Humanité*, la intrarea în Marea Expozitie Colonială ce își deschidea în fiecare an porțile la Paris.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

CONFABULE

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

FÎNTÎNA

Urmare din pag. a 3-a

lucrurile au cu totul alt rost. Nimic din toate acestea să nu mai rămînă!

Să se ducă cu noaptea, omule! Să se ducă... Dar noaptea era lungă. Și gîndurile veneau unele peste altele. Și mîroasa a căran și a păcură. Deodată un fulger despica cerul trăgînd după el tumultul unui tunet și în urma lui răpăiala binecuvîntată a ploii veni cu pas măsurat. „Acum s-a hotărît...” gîndea Gheorghe și privi sîret către feriorul lui cum alerga să se pună la adăpost de picăturile mari, usturătoare ale ploii. Numai el nu avea de gînd să plece. Voia să vadă pînă la sfîrșit... Simțea ploaia și rîndu-l pe mîini. Lucru neînțeles cum îl sîroia ploaia rece pîșindu-l ca niște furnici pe amîndouă mințile și cum simțea că sub picăturile de apă cealaltă mină, cea dreptă și încarnează, prinde formă și cu ea putere. Înmugurea ca un lăstar și căpăta vîlag și pe măsură ce creștea, vîinga ei trecea dincolo de umăr în toată înălțimea bătrînitului, făcîndu-l să se revolte deodată de toată acea neputință la care fusese supus.

„Pe legea mea! N-am să mă las!”

— Al adormit pe mină. Hai întoarce-te pe partea cealaltă!

Deschise ochii și se uită la neavasta lui cum îi purta de grijă să-l fie somn și bur și se gîndi să-i povestească. O smuci într-o parte ca și cum ar fi vrut să se scuture dar mai apoi se hotărî să îndure toate acele muscături scititoare.

„Să știți Marie că la drum lung am să plec. Și înaintea mea a fost maica Safta. Și înaintea ei a fost taica. Și apoi copiii.

Și pe toți l-au întîmpinat acolo pe dealul Măcesului Babaica și omul ei. Da tu, Marie, numai stal și privești în adîncul pămîntului ca mare taină îl ascunde el și eu așa am să te știu că ești a mea și am să vin să te iau.

— Al spus ceva, omule?”

Numai că Gheorghe nu mai spunea nimic. Stătea cu ochii larg deschiși și privea străin lucrurile din casă fără să pară că le-ar fi văzut.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

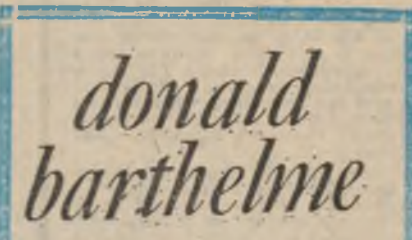
● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte bine, bravo, treburile să-l învețe cineva ce înseamnă prozodie”, felicitări telefonice nocturne din zona Aradului cu adăosul de rigoare: „trimitem și noi ceva mară?!”.

● Felicitări

● Reacții diferite după răspunsul la prima „postă”. Un soi de neliniște justificată în familie: „unde mai punem și plicurile astea?”, compasiuni mascate, ce să treburile să te egii la cap?”, entuziasm solidar: „foarte

DRACI DOCTORE,

Imi dau seama ca poate nu procedez bine scriindu-mi psihiatruului prietenii mele, dar se intampla anumite lucruri pe care cred ca trebuie sa vi le spun...

donald barthelme

Intre scriitorii americani care, in ultimul sfert de veac, au dovedit o orientare consecventa spre experiment, Donald Barthelme constituie, probabil, cel mai reprezentativ exemplu...

Romanele sale Snow White (1967), The Dead Father (1973) si Paradise (1987), cii si celebritate sale de povestiri, intre care se remarca volumele City Life (1970), Sadness (1972), Great Days (1979), reprezinta o meditatie ironica, cu accente satirice si parodice, asupra societatii americane contemporane.

Reconoscind influenta lui Samuel Beckett asupra tipului de literatură experimentală pe care îl practică, Barthelme afirma: „Pesimismul lui Beckett constituie premisa unei minunate și mișgaloase acrobazii pe surină, aceasta permițându-i să scrie o literatură de virtuositate fără sfârșit. Despre artele care scrie la fel de bine ca Beckett nu se poate spune decât că celebrează viața.”

Marcel Aciocoiței: „Peisaj”

dar la vremea aceea, dar unul dintre reporterii mei a vădit că eu și el eram doi doctori la fel, și o parte de familie și o parte de doctori făcând un înaltă simfonie? Era prima oară când vorbeam. Așa că am fost surprins — nu-mi trecuse prin minte să cred că eu și el aveam dreptate — și după ce am plecat am scris o sumară în care eu și el eram doi doctori la fel de bine ca Beckett nu se poate spune decât că celebrează viața.”

reporter negru le depășea capacitatea de înțelegere. Dar cumna mea a zărit de înfrânta ei (influența conștientului ei) și i-a sugerat sefului că dacă se înregistra un grad ridicat de brutalitate poliția ar face bine să-l pună capăt, pentru că exista prea mult interes față de acest caz și relațiile cu publicul ar fi suferit extrem de mult dacă povestea cu brutalitatea lesen la viață. La rândul meu, i-am sunat pe un tip bine plasat în departamentul poliției districtuale pe care-l cunoșteam și i-am sugerat ca el să le sugereze colegilor lui să se potolească. Am făcut auzite la niste vagi priorități politice și el s-a prins. Broul sefului poliției districtuale era separat de departamentul poliției, dar ambele funcționau în blocul Courthouse și conlucrau destul de bine, cum era și firesc. Așa că în cele din urmă poliția s-a decis să-i avertize pe cei patru băieți negri la o conferință de presă pentru a demonstra că nu i-au rupt în bătaie și asta a avut loc la patru săptămâni. M-am dus și eu și băieții așteptau bine, cu excepția unuia care era fără dinți și despre care polițistii au spus că alunecase pe scări. El bine, cunoșteam eu toată povestea cu căzuțul pe scări, dar important era gradul tratamentului la care fuseseră supuși și era limpede că băieții nu fuseseră aproape omorâți în bătaie, așa cum circulaseră zvonurile. Ei mergeau și vorbeau firesc, deși erau înfricoșați de moarte, și cine n-ar fi? N-au existat imagini televizate pentru că cel de la ziare scoțeau mereu din priză firele celor de la televiziune în momente importante, pe vremea aceea — era un lucru obișnuit. Acum, deși recunosc că pare grad să spun că gradul de brutalitate era minim, dați-mi voie să afirm că nu era o nimică toată, în acea vreme și în acel loc, că obligați poliția chiar numai să-i arate pe băieții presii. Era o realizare în felul ei. Așa că pe la ora opt i-am sunat pe Dr. Behring, acesta, sper că i-am întrerupt căina și i-am spus că băieții sunt relativ bine, iar el mi-a spus că era o veste bună, era bucuros să o audă. Ulterior băieții n-au fost puși sub acuzare, iar eu am înțeles să-mi mai revizitez. Aceasta a fost experiența mea în psihanaliză și admit fără înconjur că mi-a lăsat poate un gust amar. Imi permiteți să fiu parțial.

Bat oare prea mult cimpii? Fiți îngăduitor cu mine. Lumea așteaptă răsăritul soarelui.

Rămânem, consider eu, cu problema depresiei și, Simi de acord că ele sunt îngrozitoare. Ideea dumitale că eu nu sunt de prea mare „sprinț” este, cred eu, greșită. Am descoperit, practic, că cel mai bun lucru este să faci, pur și simplu, lucruri obișnuite, să citești ziarul, de exemplu, și să îți faci un meci de basket sau să speli vasele. Aceasta pare să-i permită să-și dădea seama că mai bine decât oricare altă așa-numită „sprinț” (în ce privește ebulliența hysterica sau căscatul isteric nu-mi mai fac griji. Este, bineînțeles, o manieră de mascare, dar, la urma urmei, trebuie să fii îngăduitor cu lucrurile noastre. Lumea așteaptă răsăritul soarelui). Ce faceți cu un pacient cărui lumea îi se pare nesatisfăcătoare? Lumea chiar este nesatisfăcătoare; numai un nebulon ar putea să negre acest lucru. Știu că propria dumitale structurizare psihică continuă este încă în plină desfășurare — aveți treizeci și șapte de ani, iar eu patruzeci și unu — dar simțiți deja la viața când puteți realiza că războiul e război. Observația lui Susan că America a suferit de la început, într-un fel sau altul, pe etica lăcomiei și că etica lăcomiei a transformat America într-un infern mic și dragălaș nu este, cred eu, greșită. Ce faceți cu o asemenea observație? Aplicați un leucoplast, bănuiesc. În privința depresiei ei, eu n-as face nimic. Le-as da pace.

Să vă spun o poveste. Într-o noapte mă aflam la ea acasă, era circa ora trei dimineața când a sunat un bărbat, un alt prieten, un muzician destul de cunoscut, care este foarte bun și foarte fidel — un om de treabă. A întrebat-o pe Susan: „Ei e acolo?” referindu-se la mine, și ea a spus „Da” și el a spus „Ce faceți?” și ea a spus „Tu ce crezi?” și el a spus „Când terminați?” și ea a spus „Am terminat”. Puteți oare, doctore dragă, aprecia frumusețea acestui răspuns, în asemenea context?

Ce treabă să vă spun eu este că Susan este minunată. Pentru că este. Nu sunt prea multe lucruri în jurul ei cărora îi se poate aplica acest termen atât de corect. De aceea, trebuie să văd eforturile dumitale de a-l ameliora starea cu, să spunem, o anumită ambivalență. Dacă aceasta face din mine un factor negativ în analiză, așa să fie. Voi fi un factor negativ o vesnicie, și încă bucuros. N-am ce face, doctore, votez în favoarea pianului.

Cu cele mai bune urări, În românește de Valentin Negoită

UN POET — O LUME IVAN DRACI

Ivan Draci (n. 1936) este reprezentantul cel mai de seamă al poeziei ucrainiene contemporane. Versul poetului de la Kiev se constituie într-o amplă confesiune dramatică asupra nucleului originar privit retrospectiv, subliniind de cite ori se cuvine că astrul orientativ se află în constelația Șevcenko. Atenția la marile probleme ale contemporaneității,

Ivan Draci comentează tragismele esențiale din lume, accentuând adesea contururile pasivității înfrântă de empirismul entuziast și deseori agresiv. Odată cu poemul din care publicăm câteva fragmente se poate observa o încercare a poetului ucrainian de a defini un nou compartiment al existențialismului sfîrșitului de veac XX.

Întrebare fără răspuns

Să acoperim izvoarele cu celofan, Fintinilor să facem din celofane scuturi, Dar prietenii mereu se întrebă: De unde să luăm kilograme de celofan, Să acoperim marea artificială a Kievului, Sau oglinda fermecată a Desnei, De unde kievienii beau apă?

Să fie războare în trisele priviri, Pentru copiii înfășați din brață? Sau buzele vestese nenorociri, Ori zice blesteme spre amurg de viață? Pe cine te răzbiu? Cumva pe mine? De ce în suflet porți doar războare? Pe cine porți zăc tot în tine? Și cit or să lăucească privirile amare? Nebună ești se zice și pruncul este morf, La psihiatru mergi într-o salutare, Scăpăre n-au fost pinzele de torti, Nici trenul nu ți-a dat însemnare, În brațe înfășați tu porți NIMICUL, De ce sint sinii mari peste măsură? De ce ți-i buza cum e horangicul? De ce răzbat doar fierbințele din gură?

Am doar un dat ca s-o intruchipez, Așa cum poate pana mea acum, Așa cum daltă mea o poate contura Și cum o poate prinde orchestra mea în sunet, Căci datul este unul: din marmură s-o fac Și s-o transpun în film și în gravură! Și să aduc spre ea vorbire din lume, Căci datul este s-o înfășișez, Așa cum fost-a ea prin drame și biserici, De-a lungul a milenii și tristă și durată, De la Rubliov la Leonardo, De la Madonna Vișgorodului la cea

Cind zemi de ferburi rele ai băut, Cind în april aduc-al prunec pe lume? Din calea lui Irod te-ai abătut Ca viscol de atomi să te sugrumă. Batucul ți se clatină pleziș, Sub el lucește palida cheie, Văd urmele prin labră și pâlș, Iar gura ta cu moarte mă imbie.

De la Maria Orantes la Japoneza Iradiată.

Odă tinereții

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Vulcanul e suvoi strălucitor Și flăcări se iese după perdea de fum, Răzbat prin aer strigăte cumplite: Noi sintem tineri, dar murim acum! Privighetori sub lună rece, clară Și iar în bat blestemele cu serum, Iar inimile sint pietrificate: Noi sintem tineri, dar murim acum.

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Își lăuda brotații iarăși balta Și val de fum ne dă binele, Iar lumea noastră își tot duce veacul Cu jerfă de naivă tinerețe.

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Si pentru rang și pentru cea truffe, Ca în transee, fără de tandrețe, Și pentru avalanșe de timpenii, Plătește iarăși sfînta tinerete.

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Madona

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Prin imbulzeala miezului de zi, Desculțat trece sura Katerină, Un chip din Vrublei pare a trezi, Femeia tristă fără pic de vină.

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Toți fug de dînsa. Oare încotro? E pruncul înfășat în cirpe vechi, murdare, Nu-i laptă pe sub bluză cea maro, E numai duh femeia și tragica surutare.

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Prezentare și traducere de Stelian Gruiă

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Nu ni se vor despărți oare picioarele de pământ? Dar oare nu-i e lehamite Nermăgînîrîl acestui irațional? Oare nu va fi dezlețată și taina dăinuirii? Oare nicicînd nu se va sfîrșit despre lumea aceasta? Oare totdeauna la fel vor chiroși stelele în depărtări? Oare nu le e lehamite, deloc nu le e lehamite Celui care creează și celui creat să rămîină aceiași?

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Balcanice

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

POEȚI DIN TURCIA

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

ÜLKÜ TAMER

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Îți mulțumesc

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Îți mulțumesc, m-a sărutat. În timp ce dormeam m-a sărutat pe frunte, Am învețit pădurile, s-au înviorat vrăbiele pe tulpini, Tu erai o vulpe abstrăctă, ne cal albastru, Eu am murit așară sau poate săptămîna trecută Erai tare frumoasă — frumoase erau picioarele tale.

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

TAHŞIN SARACI

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Pletis

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Oare nu te-o fi lehamite Muniilor de sedere, riurilor să curgă Și soarelui, zi de zi, de același drum să se afle De la răsărit și pină la apus?

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Oare nu-i e lehamite Negrului să fie negru și albului alb? Oare totdeauna a mență o să miroasă floarea de mență? Oare nu vor prinde glaz acsele sfînte? Oare vom sta, zi de zi, tot astfel prin case —

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

În românește de Dumitru M. Ion

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

ACASĂ

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

FULGERE DE VARĂ

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

a zvonice am rămas afară, pină sore zădă, la milloc de tăceri, trandafiri și ase. Am vrut, și am izbutit să fiu martorul deschiderii bobocilor de trandafir pentru înfrînerea cu soarele. În grădina alunecând spre Dunăre, doi brăduți visuu crăciunesci înău o mesteacăna visînd Rusie. Dunărea freca vechi pietre de moară. Soarta unui flăcău străzînd prin noaptea de vară și a tuturor așezărilor derivînd din ea — suranaturalul inexplicabil și maladiv, vîntul din dedesubt, grabnic la înconjur, cum ar spune Neulce, strania miresmă de pelin și de sălciilor cărora luma le soarte ochii — este să ducă în spinare enigmatică dorință de aventură; tot așa cum lișta duce-n soare jumătate de balță, dropia, jumătate de Bărăgan, lebăda o Delia întregă. Smeș rezemat de umbra mea, frîntă de lampă cu gaz și răsturnată diform pe peretele casei, iar în față era numai noaptea și Dunăre. O plătă de riu alăpta umbra Timpului mic, soarta plonșor se încrucia cu soarta apelor și consecvent cu ea, noaptea de vară tipărea spontan pe cer închișturile mele despre ea. Consecintele trudei unei nopți de vară sint, în

De ce e multă? Ne ve spune Tu? Cu valul alb de bănuție ceată? Din tronul Tau, Tu străluciești tabu, În palma ei știința te răstăfă.

Fănuș Neagu

REVISTA STRĂINĂ

● GIULIANA DE SIO, actrița italiană în vîrstă de 32 de ani, partenera lui Sîă opera în psihanaliză sau mai bine zis în plan? Ca psihiatru și nu vînzător de plane, tîndei fîrește să optați pentru psihanaliză. Dar există deosebiri: Vînzătorul de plane poate sta în spatele produsului său; dumneața, din păcate, nu. Un Steinway este o cantitate cunoscută, în timp ce o analiză poate reuși sau eșua. Nu vă reproșez nimic personal, pur și simplu fac o remarcă.

● ROMANELE „DISPARUȚI FĂRĂ URMA”, „INTILNIRE CU MOARTEA”, „Insula tuturor nădejzilor”, „Calea Lacteei”, precum și volumele de povestiri „Calea Corăbii” și „Calea Păsărilor” comandă pe scriitorul savant Alexandru Borsăgiovski (născut în anul 1913) ce pe un remarcabil cunosător și în analist al psihicului uman, care pătrunde în realitatea fenomenelor și caracterelor, în analiza relațiilor psihologice dintre oameni.

El nu se dezminte nici în ultimul său volum cuprînzînd ample năvăliri „Calea Lacteei”. Este cartea autorului, mai bine zis o încercare de înnoierii — la anul bătrînețu — către anul izbiri dintrul. Eroul năvălirii, învîpătorul Alexei, o întâlnește după mulți ani pe o fată elevă din primii lui ani, de unar gască, Sasa pe nume. La început o trăie intensă o amintire plină de labire, a clipelor de a dînce vibrante și plăpender dar, în cele din urmă, el și va dîna seama că s-a frînt, că bucuria și sentimentele de atunci sint reparabile, imposibile acum.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

● UN ANSAMBLU DE BALET DIN LOS ANGELES, de serial coregraf este Stanley Holden, pregătite pentru provincia monomălașă a „Dmitrii” de Vladimir Aliev.

Luceafărul

Revistă editată de UNIUNEA SCRITORILOR din REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

Redactor șef: Nicolae Dan Fruntalată Mihai Ungheanu (redactor șef adjunct), A. I. Zăinescu (secretar responsabil de redacție)

Redacția: București, Piața Școlii nr. 1, tel. 17 32 09

ADMINISTRAȚIA: Calea Victoriei nr. 115, tel. 59 74 96

Tiparul executat la: COMBINATUL POLIGRAFIC CASA ȘCINTEII